

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.285 van 30 oktober 1997

A. 75.361/VIII-278

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk
"Nationaal Syndicaat der
Militairen",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe VANDE CASTEELE,
advocaat,
Vossendreef 6, bus 8
1180 Brussel,

tegen :

1. **de Controlecommissie inzake
de representativiteit van de
syndicale organisaties van
de militairen,**
2. **de Belgische Staat,** vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

Tussenkomende partij :

**Algemene Centrale van het Militair
Personeel,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Carine FLAMEND, advocaat,
Vilvoordsesteenweg 101
1860 Meise.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door de vereniging zonder winstoogmerk Nationaal Syndicaat der Militairen, afgekort als "N.S.M.", op 18 augustus 1997 ingestelde

vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de Controlecommissie inzake de representativiteit van de professionele syndicale organisaties van de militairen, waarbij deze :

- "1° vaststelt dat het Nationaal Syndicaat der Militairen niet het grootste aantal bijdrageplichtige leden telt en tevens niet representatief is (juni 1997);
- 2° vaststelt dat de Algemene Centrale van het Militair Personeel het grootste aantal leden telt en representatief is (juni 1997);
- 3° weigert de bijdrageplichtige leden van de vakorganisaties die aangesloten zijn bij een vakorganisatie vertegenwoordigd in de Nationale Arbeidsraad, te controleren en te tellen";

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die op dezelfde dag door dezelfde verzoekster is ingesteld;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien het op 4 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de Algemene Centrale van het Militair Personeel vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gelet op de beschikking van 17 september 1997 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 september 1997 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 3 oktober 1997;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WERY, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van de heer GERITS, majoor, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. FLAMEND, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de vordering tot schorsing met toepassing van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, ingesteld tegen dezelfde handelingen als die welke in het onderhavige beroep worden gekritiseerd, bij arrest nr. 67.531 van 17 juli 1997 is afgewezen;

Overwegende dat Mr. WERY, advocaat, op de terechtzitting van 3 oktober 1997 heeft verklaard dat hij de verzoekende partij vertegenwoordigde en ervoor heeft gepleit; dat de verzoekende partij, om de beslechting van de schorsingszaak niet te vertragen, in de loop van het geding een beroep heeft gedaan op een

advocaat ingeschreven op het tableau van de Orde der Advocaten, terwijl ze woonplaats had gekozen bij een stagedoend advocaat en tot dan toe de laatstgenoemde haar raadsman was;

Overwegende dat de verzoekende partij, die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Philippe VAN DE CASTEELE, stagedoend advocaat, betwist dat ze zich voor de Raad van State niet kan laten vertegenwoordigen door een stagedoend advocaat; dat ze onder meer erop wijst dat andere partijen bij een geding voor de Raad van State, bij voorbeeld de Staat, niet moeten worden vertegenwoordigd door een advocaat en dat de wet de verenigingen zonder winstoogmerk in staat stelt een derde aan te wijzen, zelfs een stagedoend advocaat, om hen te vertegenwoordigen; dat ze betoogt dat artikel 19, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt; dat ze de Raad van State bijgevolg verzoekt om daaromtrent een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof;

Overwegende dat artikel 19, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt : "De partijen mogen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der Advocaten, alsook, volgens de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, door personen die in één van de lidstaten van de Europese gemeenschappen gevestigd zijn en er ten minste sedert drie jaar gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen (...)" ; dat de door de verzoekende partij gestelde vraag de procedure voor de Raad van State beïnvloedt; dat er dus luidens artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, grond is om die vraag te stellen aan het Arbitragehof;

Overwegende dat om enerzijds de voor het Arbitragehof noodzakelijke termijn om uitspraak te doen over de prejudiciële vraag verenigbaar te maken met anderzijds de van de Raad van State vereiste spoed om zich uit te spreken over een vordering tot schorsing, er grond is om te onderzoeken of voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, opdat de gevorderde schorsing kan worden bevolen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat de verzoekende partij gegevens aanbrengt die haar belang bij de vordering kunnen bewijzen en die betrekking hebben op de voordelen die alleen de representatieve vakorganisaties genieten; dat ze op die gegevens steunt om aan te tonen dat haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden berokkend, te weten het risico dat ze aangeslotenen verliest; dat ze het volgende uiteenzet :

" 5.d Het ligt voor de hand dat de werving en het behoud van leden op beslissende wijze beïnvloed worden door het niveau van de hun aangeboden diensten - juist dank zij die permanente afgevaardigden en dank zij de plaatselijke afgevaardigden -, maar tevens door de omstandigheid dat alleen een representatieve organisatie de terugbetaling aan haar leden van de vakbondspremie kan garanderen. Die premie bedraagt ongeveer 1800 frank voor een bijdrage van 4.200 frank.

Het gevaar dat geen nieuwe leden worden aangeworven of dat leden afhaken is geenszins denk-

beeldig, doch ligt voor de hand. De ondervonden schade is evident.

5.e Het verschil tussen de prerogatieven van de erkende en representatieve organisaties is zozeer onbetwistbaar dat niet kan worden ontkend dat (het risico op een) door verzoeker ondervonden nadeel in zulke omstandigheden ernstig is. De ondervonden nadelen tasten op doorslaggevende wijze zowel het bestaan van de vereniging aan als de interne werking, de ontwikkeling en de concurrentiepositie ervan ten opzichte van andere erkende en/of representatieve organisaties";

dat de verzoekende partij de representativiteit van de Algemene Centrale van het Militair Personeel (ACMP) betwist en van oordeel is dat "het gezag van het arrest tot schorsing van tenuitvoerlegging -erga omnes- verhindert dat de ACMP zich kan beroepen op het verwerven van een nieuwe representativiteit"; dat ze voorts zegt dat de uitoefening door de ACMP van de prerogatieven verbonden aan de representativiteit "in concreto niet met terugwerking ongedaan kan worden gemaakt" en dat het nadeel dus moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de verzoekende partij haar betoog steunt op statements; dat het aantal aangeslotenen van de verzoekende partij (N.S.M.) volgens de verrichte tellingen sedert 1995 toeneemt; dat de verwerende partij erop wijst dat de Raad van State vroeger reeds heeft geoordeeld dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel niet bewezen was; dat zij meent dat "de schorsing het risico op nadeel niet zou uitsluiten" aangezien "men in geval van een schorsing (...), weer zou terechtkomen in de vroegere situatie waarin de A.C.M.P. bijgevolg representatief zou blijven en waarin het N.S.M. nog altijd gewoon erkend zou blijven";

Overwegende dat het aangevoerde risico op nadeel bestaat in het, volgens de verzoekende partij stellige, verlies van aangeslotenen; dat de verwerende

partij, zonder tegenspraak, de toename van het aantal aangeslotenen van de verzoekende partij vaststelt; dat de verzoekende partij immers bij de eerste telling, in 1995 695 leden telde, terwijl ze er bij de tweede telling verricht in 1997, 769 telde; dat daaruit volgt dat het aangevoerde risico op ernstig nadeel niet is bewezen;

Overwegende dat de Raad van State krachtens artikel 26, § 2, tweede lid, van de voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 er niet toe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof wanneer de vordering niet-ontvankelijk is om procedure-redenen, ontleend aan rechtsregels die zelf niet het onderwerp zijn van het verzoek om een prejudiciële vraag; dat zulks hier het geval is; dat het antwoord op de prejudiciële vraag niettemin bepalend zal zijn voor het geding tot nietigverklaring bij de Raad van State en inzonderheid zal bepalen welke advocaat, stagedoend advocaat of advocaat ingeschreven op het tableau van de Orde der Advocaten, de verzoekende partij voor de Raad mag vertegenwoordigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing alsmede de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden afgewezen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van het verzoek tot voortzetting van de procedure bedraagt dertig dagen met ingang van de kennisgeving van het arrest van het Arbitragehof.

Artikel 3.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende vraag gesteld :

" Houdt artikel 19, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ?".

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertig oktober 1900 zevenennegentig door :

Mevr. DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.